

Program studiów podyplomowych

Ogólna charakterystyka studiów podyplomowych	
Wydział prowadzący studia podyplomowe:	Wydział Filologiczny
Nazwa studiów podyplomowych:	Podyplomowe Studium Logopedii
Nazwa studiów podyplomowych w j. angielskim:	Postgraduate Diploma Studies in Logopaedics
Umiejscowienie studiów w obszarze kształcenia:	Nauki humanistyczne
Kierunek studiów prowadzony przez UMK związany z obszarem kształcenia:	Filologia polska
Liczba semestrów:	4
Łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych:	609
Łączna liczba punktów ECTS:	120
Cel studiów podyplomowych: (należy: określić, do czego przygotowują słuchaczy studia podyplomowe – z uwzględnieniem wymogów organizacji zawodowych i pracodawców; opisać uzyskiwane przez słuchaczy nowe uprawnienia i kwalifikacje zawodowe niezbędne na rynku pracy)	Podyplomowe Studium Logopedii kształci w zakresie logopedii ogólnej. Słuchacze uzyskują zatem specjalistyczne przygotowanie w zakresie diagnozy i terapii logopedycznej. Zajęcia podzielone są na cztery bloki tematyczne: logopedyczny, medyczny, psychologiczno-pedagogiczny i językoznawczy. Celem studiów jest teoretyczne i praktyczne przygotowanie słuchaczy do wykonywania zawodu logopedy (w placówkach oświatowych i ochrony zdrowia).
Wskazanie związku programu studiów podyplomowych z misją i strategią Wydziału:	Program studiów podyplomowych jest zgodny ze strategicznym celem Wydziału, czyli tworzeniem studiów o charakterze interdyscyplinarnym, przygotowujących absolwentów o wszechstronnych kompetencjach humanistycznych. Zapewnia słuchaczom otrzymanie specjalistycznej wiedzy z zakresu logopedii, a także medycyny, psychologii, pedagogiki i językoznawstwa. Kształci zatem ludzi o wysokim poziomie intelektualnym, umiejących myśleć samodzielnie, krytycznie i twórczo, a zdobytą wiedzę wykorzystywać w sposób praktyczny. Przygotowuje również do opisywania alternatywnych systemów komunikacyjnych oraz korzystania z elektronicznych środków wspomagania komunikacji językowej.

Wskazanie, czy w procesie określania efektów kształcenia i rozwiązań programowych uwzględniono opinie interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych:				Uwzględniono.		
Efekty kształcenia dla studiów podyplomowych*						
Symbol		Po ukończeniu studiów podyplomowych absolwent osiąga następujące efekty kształcenia:				
wiedza						
EK_W01	Posiada rzetelną wiedzę z zakresu psychopedagogicznych oraz medycznych podstaw logopedii. Zna również jej podstawy lingwistyczne: wiedza o języku, kultura języka, komunikacja językowa i niejęzykowa.					
EK_W02	Nazywa, identyfikuje i koryguje podstawowe zaburzenia mowy. Zna zasady postępowania logopedycznego, w tym nowoczesne metody diagnostyki zaburzeń słuchu, równowagi i mowy.					
EK_W03	Dobrze orientuje się w pedagogice i dydaktyce wczesnoszkolnej.					
umiejętności						
EK_U01	Dobiera i stosuje podstawowe metody i techniki badań logopedycznych.					
EK_U02	Opisuje i kwalifikuje wady wymowy. Ocenia stan komunikacji językowej i możliwości jej rozwoju u dzieci z zaburzeniami mowy. Potrafi prowadzić terapię (m.in. usprawnianie narządów artykulacyjnych i usuwanie wad wymowy) dostosowaną do potrzeb i możliwości pacjenta – tworzyć program terapeutyczny. Potrafi dokonywać oceny i ewaluacji programów terapii.					
EK_U03	Współpracuje z lekarzem, psychologiem i pedagogiem w zakresie ustalania metod i trybu postępowania terapeutycznego co do komunikacji (werbalnej i niewerbalnej). Potrafi projektować i realizować działania profilaktyczne z zakresu komunikacji.					
kompetencje społeczne						
EK_K01	Jest otwarty na (współ)pracę z osobami z różnymi dysfunkcjami w zakresie języka i mowy.					
EK_K02	Postępuje zgodnie z zasadami etyki. Pomaga osobom z zaburzeniami komunikacyjnymi uczestniczyć w życiu społecznym i kulturalnym swojego otoczenia.					
EK_K03	Jest kreatywny i dbały o swój rozwój zawodowy.					
Moduły kształcenia wraz z zakładanymi efektami kształcenia						
Moduły kształcenia	Przedmioty	Liczba punktów ECTS	Charakter zajęć (teoretyczne/ praktyczne) T/P	Zakładane efekty kształcenia	Formy i metody kształcenia, zapewniające osiągnięcie efektów kształcenia	Sposób weryfikacji zakładanych efektów kształcenia osiągniętych

						przez słuchacza
Moduł kształcenia I	Psychologia rozwojowa i kliniczna dziecka. Zaburzenia procesów emocjonalnych i zaburzenia rozwoju psychoruchowego	6	T	Słuchacz wie na czym polega rozwój z perspektywy teorii H. Spencera, a w szczególności rozwój człowieka jako ciąg przemian w cyklu całego życia. Rozpoznaje, które zmiany zależą od czynnika biologicznego, a które od środowiskowego i jakie efekty rozwojowe daje interakcja tych dwóch globalnych czynników na poszczególnych etapach rozwoju. Zna więc psychologiczne mechanizmy leżące u podstaw trudności wymowy dzieci i potrafi dostosować przebieg sesji z dzieckiem o zaburzonej mowie do indywidualnych potrzeb dziecka.		Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Foniatria. Anatomia i patologia narządu mowy	5	T/P	Słuchacz potrafi prawidłowo zdiagnozować pacjenta i skierować do lekarza specjalisty. Umie przedstawić problem pacjenta jemu i/lub jego opiekunom z zachowaniem należytego taktu, profesjonalizmu i poczucia zasadności proponowanego postępowania.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Ortodoncja	4	T	Słuchacz potrafi scharakteryzować rozwój zgryzu na tle rozwoju osobniczego. Uwzględnia normę biologiczną jako podstawę rozpoznania ortodontycznego. Zna etiologię zaburzeń w budowie i czynności zespołu twarzowo-szczękowego. Potrafi scharakteryzować wady zgryzu. Orientuje się w nieprawidłowościach zębowych – zaburzenia dotyczące położenia, budowy, wielkości, liczby i tempa rozwoju zębów. Potrafi zastosować ortodontyczną ocenę warunków zgryzowych zewnątrz- i wewnątrzustnych w logopedycznej praktyce, a także pokazać wspólne uwarunkowania wad zgryzu i wad wymowy. Potrafi wskazać zniekształcenia dźwiękowej formy wypowiedzi u osób z wadami zgryzu. Wie w jaki sposób usprawniać logopedycznie osoby z wadą wymowy i wadą zgryzu. Zna warunki współpracy logopedy i ortodonta.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
	Podstawy komunikacji językowej	2	T	Słuchacz zna zasadnicze pojęcia z zakresu komunikacji językowej. Potrafi doskonale posługiwać się nimi w analizie tekstu.		Bieżące przygotowanie do zajęć.
	Fonetyka języka polskiego	3	T/P	Słuchacz potrafi scharakteryzować artykulacyjną istotę wszystkich polskich głosek; omówić mechanizm dowolnego zjawiska koartykulacyjnego znamienne dla współczesnej polszczyzny; scharakteryzować wzorce poprawnej wymowy; zidentyfikować patologiczne zjawiska we współczesnych polskich tekstach mówionych.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.

	Podstawy morfoskładni języka polskiego	4	T/P	Słuchacz segmentuje tekst na formy wyrazowe; przeprowadza analizę morfologiczną formy wyrazowej; nazywa części mowy zgodnie z klasyfikacją Z. Saloniego; odtwarza zależności akomodacyjne pomiędzy składnikami wyrażenia zdaniowego; charakteryzuje morfologiczną i składniową motywację wyboru końcówek fleksyjnych; rozpoznaje schematy składniowe oraz przeprowadza procedurę dziedziczenia wymagań składniowych przez różne formy czasowników.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
	Dialekty języka polskiego	2	T	Słuchacz rozpoznaje różnice między wadami wymowy wymagającymi terapii a wymową gwarową ucznia, która jest wynikiem socjalizacji w określonym typie dialektu lub gwary. Rozumie, że system gwarowy ucznia nie jest "polszczyzną gorszą", którą trzeba piętnować i rugować. Umie więc wskazywać właściwe konteksty i zakresy jej użycia. Posiada wiedzę o zróżnicowaniu gwarowym polszczyzny, zna kryteria klasyfikacji dialektów i gwar polskich, potrafi wyjaśnić istotę terytorialnych różnic gwarowych. Potrafi odczytać i zinterpretować tekst gwarowy zapisany standardową transkrypcją fonetyczną. Potrafi także zastosować transkrypcję fonetyczną do zapisu przynajmniej najważniejszych cech gwarowych swych uczniów.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Rozwój sprawności językowych dziecka	2	T	Słuchacz zna przedmiot badań i zainteresowań lingwistyki, psycholingwistyki i socjolingwistyki. Potrafi przedstawić filogenezę języka i ontogenezę języka. Ma wiedzę z zakresu prawidłowego rozwoju językowego dziecka na tle całościowego rozwoju dziecka, warunków społeczno-wychowawczych i oddziaływań pedagogicznych.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Referat.
	Wstęp do logopedii	2	T	Słuchacz zna podstawową terminologię logopedyczną dotyczącą zaburzeń mowy, a w szczególności dyslalii. Posiada wiedzę z zakresu poszczególnych klasyfikacji zaburzeń mowy. Umie rozpoznać podstawowe problemy dotyczące nieprawidłowej artykulacji.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność.
Moduł kształcenia II	Fonetyka języka polskiego	3	T/P	Słuchacz potrafi scharakteryzować artykulacyjną istotę wszystkich polskich głosek; omówić mechanizm dowolnego zjawiska koartikulacyjnego znamienne dla współczesnej polszczyzny; scharakteryzować wzorce poprawnej wymowy; zidentyfikować patologiczne zjawiska we współczesnych polskich tekstach mówionych.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
	Metodyka i warsztat logopedy	3	T/P	Słuchacz definiuje logopedię i rozpoznaje metodykę logopedyczną. Zna wymogi warunków pracy logopedy.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność.

Zaburzenia rozwoju mowy u dzieci od „0”	3	T/P	Słuchacz doskonale orientuje się w przyczynach zaburzeń rozwojowych funkcji przedartykulacyjnych w okresie prenatalnym i postnatalnym. Zna rodzaje zaburzeń i zasady wczesnej interwencji. Rozróżnia normy i patologie w omawianych grupach wiekowych. Diagnozuje rodzaje zaburzeń i przyczyny nieprawidłowości. Właściwie stosuje metody terapeutyczne, profilaktyczne z uwzględnieniem kryterium wieku. Przewiduje skutki oddziaływań terapeutycznych i modyfikuje je w toku działań z uwzględnieniem stanu pacjenta.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Konspekt wybranej jednostki terapeutycznej. Praca pisemna.
Diagnoza, profilaktyka i terapia logopedyczna	5	T/P	Słuchacz nazywa i klasyfikuje techniki diagnostyczne. Diagnozuje podstawowe zaburzenia mowy. Określa metody profilaktyki logopedycznej. Stosuje podstawowe metody terapeutyczne. Ocenia skuteczność profilaktyki i terapii logopedycznej.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Wykonanie kart badania mowy. Praca pisemna.
Dyslalia obwodowa	5	T/P	Słuchacz rozróżnia wady wymowy mogące wystąpić w czasie rozwoju mowy. Opisuje objawy charakterystyczne dla danej wady wymowy. Definiuje podstawowe pojęcia z zakresu diagnozy i terapii wad wymowy. Rozpoznaje daną wadę wymowy i klasyfikuje ją do właściwej grupy. Samodzielnie planuje etapy procesu terapeutycznego właściwe danej wadzie wymowy.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Konspekt zajęć logopedycznych. Ustne sprawdzenie wiadomości.
Audiologia	4	T/P	Słuchacz umie ocenić stan słuchu odpowiednio do wieku. Potrafi określić przyczyny niedosłuchu, wyjaśnić jego naturę i potencjalne konsekwencje dla rozwoju i jakości głosu i mowy. Umie sformułować zalecenia co do kierunków postępowania medycznego i pozamedycznego zmierzającego do optymalizacji procesu komunikacji międzyludzkiej werbalnej i pozawerbalnej. Posiada umiejętność czytelnego wyjaśnienia pacjentowi/opiekunowi pacjenta przyczyn, konsekwencji, metod usuwania stwierdzonych dysfunkcji na bazie wiedzy z zakresu anatomii, fizjologii i patofizjologii narządu słuchu i równowagi.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
Surdologopedia	4	T/P	Słuchacz doskonale zna definicję surdologopedii oraz charakteryzuje rodzaje uszkodzeń słuchu i ich przyczyny. Zna klasyfikację według BIAP stopnia ubytku słuchu. Potrafi omówić rolę słuchu fonematycznego oraz scharakteryzować badania słuchu i choroby uszu. Potrafi także wymienić urządzenia wspomagające słyszenie oraz sposoby porozumiewania się osób z zaburzonym słuchem. Potrafi omówić diagnozę surdologopedyczną oraz opracowywać-konstruować programy indywidualne do prowadzenia terapii surdologopedycznej.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.

	Praktyki logopedyczne	3	P	Słuchacz zna plan pracy logopedów, Dziennik i dokumentację logopedyczną. Umie analizować i interpretować zajęcia prowadzone przez doświadczonych logopedów. Zna rodzaje i funkcje pomocy logopedycznych. Identyfikuje problem zaburzeń komunikacji oraz nieprawidłowej mowy. Analizuje wybrany przypadek. Porównuje różnorodne zaburzenia mowy. Przygotowuje scenariusze zajęć terapii.		Aktywność i zaangażowanie w czasie zajęć. Wypełniony zgodnie z wymogami Dziennik praktyk.
Moduł kształcenia III	Balbutologopedia	6	T/P	Słuchacz definiuje jękanie. Zna problemy osób jękających się. Diagnostyka zaburzenia mowy. Dokonuje wyboru metody terapii osoby jękającej się. Rozumie problemy osób jękających się. Zna aktualne formy pomocy osobom jękającym się.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Oligofrenologopedia	5	T	Słuchacz definiuje pojęcia: norma intelektualna, upośledzenie umysłowe, oligofazja itp. Różnicuje pojęcia: upośledzenie umysłowe a choroba psychiczna, upośledzenie umysłowe a niedorozwój umysłowy oraz zahamowanie, opóźnienie i regres rozwoju umysłowego. Klasyfikuje upośledzenie umysłowe i charakteryzuje poszczególne jego stopnie ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń rozwoju mowy. Opisuje etapy diagnozy i ogólny program terapii logopedycznej dla dzieci o różnym poziomie rozwoju. Charakteryzuje dysfunkcje mowy występujące w wybranych jednostkach zaburzeń rozwojowych jak np: zespół Downa, autyzm, mutyzm selektywny, porażenie mózgowe itp. wraz ze specyficznymi formami terapii logopedycznej i metodami jej wspomagającymi.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
	Neurologopedia	6	T	Słuchacz definiuje pojęcie mowy i języka. Wyjaśnia neurobiologiczne uwarunkowania rozwoju języka. Wylicza metody stosowane w badaniach neurofizjologicznych podstaw języka. Definiuje i klasyfikuje poszczególne typy afazji. Opisuje metody diagnozowania chorych z afazją. Opisuje metody rehabilitacji chorych z afazją.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Neuropsychologia	4	T	Słuchacz definiuje przedmiot i cele neuropsychologii. Wylicza techniki stosowane w badaniach neuropsychologicznych człowieka. Opisuje asymetrię funkcjonalną półkul mózgowych. Definiuje urazy mózgu. Rozróżnia wybrane choroby zwyrodnieniowe mózgu. Opisuje zaburzenia wyższych czynności mózgowych.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Psychiatria i neurologia dziecięca	4	T	Słuchacz rozumie neurologiczne aspekty zaburzenia, wskazuje i ocenia kompleksowość problemu neurologicznego i jego dynamikę. Definiuje zasady prawidłowego rozwoju, omawia je i potrafi rozpoznać.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.

	Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej	3	T	Słuchacz ma podstawy wiedzy o niepełnosprawności i funkcjonowaniu osób niepełnosprawnych. Zna sposoby prawidłowego podejścia i oddziaływania.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
	Praktyki logopedyczne	3	P	Słuchacz umie analizować i interpretować zajęcia prowadzone przez doświadczonych logopedów. Umie samodzielnie przygotować pomoce logopedyczne. Planuje i prowadzi określone formy zajęć logopedycznych w zakresie diagnostyki, terapii i profilaktyki logopedycznej. Sporządza dokumentację dotyczącą pracy logopedy.		Aktywność i zaangażowanie w czasie zajęć. Wypełniony zgodnie z wymogami Dziennik praktyk.
Moduł kształcenia IV	Komunikacja alternatywna	3	T/P	Słuchacz posiada wiedzę o języku, o rozwoju mowy i słuchu. Zna zasady doboru i korzystania z wybranych metod komunikacji alternatywnej.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca o charakterze praktycznym.

	Glottologopedia	5	T/P	Słuchacz zna podstawy prawne organizacji pomocy logopedycznej, zasady prowadzenia dokumentacji logopedycznej, współpracy z rodzicami i innymi podmiotami zaangażowanymi w proces terapeutyczny. Rozróżnia etapy rozwoju mowy dziecka. Różnicuje wady i błędy wymowy. Rozpoznaje i kwalifikuje wady wymowy na podstawie obserwacji objawów, prowadzonej diagnozy i wywiadu logopedycznego zwłaszcza: Sygmatyzm, Rotacyzm, Kappacyzm, Gammacyzm, Lambdacyzm, Bezdźwięczność, Nosowanie, Jąkanie. Zna zasady prowadzenia ćwiczeń logopedycznych oraz przygotowuje zestawy do ćwiczeń artykulatorów, ćwiczeń oddechowych, ćwiczeń słuchowych. Zna zasady programowania terapii i opracowuje programy terapeutyczne dla dzieci.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Przygotowanie jednego projektu wybranej wady wymowy i prezentacja nt. etiologii zaburzenia, standardu postępowania logopedycznego. Opracowanie programu terapeutycznego dla wskazanej wady wymowy, opracowanie zestawu ćwiczeń artykulatorów, oddechowej walizki logopedycznej i ćwiczeń słuchowych do wskazanej wady wymowy. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Emisja głosu	3	T/P	Słuchacz nazywa i definiuje poszczególne parametry głosu. Opisuje zasady kształtowania zachowań higienicznych, wpływających pozytywnie na fonię. Opracowuje zestawy ćwiczeń emisyjnych. Przeprowadza terapię głosu. Jest wrażliwy na nieprawidłowości funkcjonowania aparatu głosotwórczego u przedstawicieli różnych grup zawodowych.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.
	Laryngologopedia	3	T/P	Słuchacz opisuje charakterystyczne parametry głosu po całkowitym usunięciu krtani. Proponuje metody terapeutyczne, przyczyniające się do wywołania pseudogłosu i pseudomowy. Interpretuje i ocenia dane wynikające z przeprowadzonej diagnozy laryngologopedycznej. Jest chętny do niesienia pomocy bezkrtaniowcom.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Ustne sprawdzenie wiadomości.

Metodyka zajęć korekcyjno-wyrównawczych	3	T/P	Słuchacz doskonale orientuje się w zagadnieniach związanych z diagnozą i terapią dzieci z dysfunkcjami. Potrafi badać i analizować stan sprawności małej i dużej motoryki, pamięci słuchowej i wzrokowej, koordynacji wzrokowo-słuchowo- ruchowej i przestrzennej, lateralizacji. Rozumie funkcje mózgu w procesach uczenia się. Rozpoznaje dysfunkcje i potrafi kompetentnie udzielić lub znaleźć pomoc.		Bieżące przygotowanie do zajęć. Przygotowanie programu terapii, konspektu zajęć wybranej dysfunkcji z załącznikami. Opracowanie w zespołach prezentacji wybranej dysfunkcji. Wykonanie pomocy do zajęć. Ustne sprawdzenie wiadomości.
Kultura języka	3	T	Słuchacz rozpoznaje wypowiedzenia dewiacyjne i potrafi je poprawić. Interpretuje mechanizm dostrzeżonych błędów. Komponuje tekst wolny od błędów językowych. Charakteryzuje typologię błędów językowych. Zna zasady grzeczności i etykiety językowej.		Bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność. Praca pisemna.
Seminarium dyplomowe	5	T/P	Słuchacz zna metody prowadzenia badań naukowych i upowszechniania ich wyników.		Praca pisemna.
Praktyki logopedyczne	4	P	Słuchacz umie analizować i interpretować zajęcia prowadzone przez doświadczonych logopedów. Umie samodzielnie przygotować pomoce logopedyczne. Planuje i prowadzi określone formy zajęć logopedycznych w zakresie diagnostyki, terapii i profilaktyki logopedycznej. Potrafi opracować program terapeutyczny dla wybranego przypadku. Sporządza dokumentację dotyczącą pracy logopedy.		Aktywność i zaangażowanie podczas zajęć. Wypełniony zgodnie z wymogami Dziennik praktyk.

Program studiów obowiązuje od semestru roku akademickiego

Program studiów został uchwalony na posiedzeniu Rady Wydziału ** w dniu r.
(nazwa wydziału) (data posiedzenia rady wydziału)

.....
(podpis Dziekana)

*Objaśnienia oznaczeń:

EK - efekty kształcenia

W – kategoria wiedzy

U – kategoria umiejętności

K – kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03, etc. – numer efektu kształcenia

** W przypadku, gdy studia podyplomowe realizowane są wspólnie przez kilka wydziałów, program studiów musi być podpisany przez dziekanów wszystkich współpracujących wydziałów i wskazywać daty posiedzeń poszczególnych rad wydziałów

